

Jarní nákolácký sraz Čekyně u Přerova pořádaný strejdou Liborem

7. 5. – 10. 5. 2015

Počet účastníků 20 plus nějaké děti.

Po rozvrtané D1 se přesouváme ve čtvrtek odpoledne do místa srazu. Po malém bloudění přijíždíme do tábora před 18 h, strejda Libor rozdává chatky podle toho, kdo jak přijel, od jídelny a WC směr k rybníku. Odevzdávám Liborovi mapy tras na následující tři dny a jdeme vyzkoušet místní hospodu.

Pátek ráno, sluníčko nás tahá z vyhřátých peřin a táborem se line vůně snídaně na vidličku, kterou si připravují leháči, my ostatní jdeme na snídani do jídelny a v 9 h jsme připraveni k odjezdu. Někdo píchl, takže se odjezd trochu zpozdil, ale času prý máme dost. Přesto krátce po výjezdu zjišťuji, že mapu na dnešní den jsem nechala na palandě, nezbyvá, než se držet v houfu. Dnešní etapa je prý kopcovitá, tak trochu tomu moc nevěřím, kde se asi tak mohou najít v téhle Hanácké placce nějaké kopce, ale ve směru Tršice to do kopce bylo skoro pořád. Po cyklostezce přes Mrsklesy, Mariánské údolí se zastavujeme u rozhledny Radíkov. V kiosku čepují Holbu, mají výbornou gulášovku i klasický smažák. Odpočatí a napojení pokračujeme na sv. Kopeček, kde to vypadá jak o pouti, hlavně kolem ZOO se to cukrovou vatou a perníkem jen hemží. Bazilika Navštívení Panny Marie je krásná, na chvíli se zaposloucháme do hudby, varhaník krásně hraje a kocháme se pohledem na Olomouc a okolí. Přes Bukovany sjedeme do Velké Bystřice, kde víla zná úžasnou cukrárnu. Pak už nás čeká jen rozhledna Božka v Přáslavicích, kde se sluníme na sluníčku, protože do tábora už to máme kousek a večere je ještě daleko.

Sobota je opět slunečná, jako vždy v 9 h je odjezd. Tentokrát opouštím velkou skupinu a jedu nedělní trasu, protože jsem mamince slíbila, že zajedu do její rodné vsi kousek za Přerovem do Radslavic, kde zhruba před 70 lety bydlela. Jedeme tedy na Rokytnici, Císařov, Citov, přes Hradecký rybník do Tovačova. Věž Tovačovského zámku je opravená, ale okolí je dost zanedbané, ani na zámek nezajíždíme a jedeme rovnou na náměstí do cukrárny na kávu a dortík. Míříme na soutok Bečvy a Moravy, opouštíme silniční variantu a jedeme po červené turistické. Pěkná lesní cesta, náhle končí, malý mostek nás vede na louku a pole. Po nočním dešti je tu dost bahna a tak než se dostaneme na cyklostezku, máme bahno všude. Bečva je téměř stojatá voda, barvy hnědé, Morava je živější, ale barvu má úplně stejnou. Vzpomínám, jaká je krásná čirá u pramene pod Kralickým Sněžníkem. Projedeme Troubky a je tak akorát čas na oběd. Hned u silnice je penzion a restaurace Zavadilka, začíná lehce pršet, ale nakonec spadne pár kapek a můžeme jet dál. Ještě bychom rádi terénem, ale místní červená je sice sjízdná, ale bahna už bylo dneska dost. Bohužel nemáme mapu, ta nám končila u soutoku a v Troubkách žádná není, tak vlastně netuším, kam cyklotrasa Bečva vede. Vracíme se tedy zpět do Citova a Rokytnice a na cyklotrasu Bečva se napojujeme až v Přerově. Pěkná cesta podle řeky, místy docela úzká a dost cyklistů, chodců i inlajnistů se tady prohání. Grymovský most podjíždíme a do Radslavic nás dovede nejspíš nedávno udělaná nová cyklostezka. Vesnice se mi zdá ošklivá, pustá, a protože jsem v chatě nechala maminky popis včetně čísla domu, ve kterém bydleli, vyfotím pár staře vypadajících domů, kostel, ani hospoda tu není a vracíme se zpět do Přerova. Ve vinárně načepujeme Pálavu, aby bylo na čtrnáctce co pít. Přijíždíme právě včas, pití dochází. Proč nám paní správcová odmítla narazit sud piva, když asi deseti basketbalistům nebo co to bylo za sportovce, pivo načepovala, jsme nepochopili. Strejda Libor prohlásil, že to necháme být a postaráme

se sami. V hospodě přes silnici nám pivo ochotně natočili, akorát bylo málo ochotných, kdo pro něj chodil.

Neděle už byla balicí a loučící, ale nás šest statečných a nespěchajících jelo ještě do Tovačova. Tentokrát jsme zajeli až na nádvoří a protože už se v Tovačově vyznám, jeli jsme nejkratší cestou do cukrárny. V poledne jsme i my naložili kola a vydali se směr D1 a Praha. Moc pěkná akce to byla, je hezké poznávat místa, která má někdo najetá a zná v okolí kdejakou cestičku. Ale přesto jsem jednu zkratku našla, o které strejda Libor nevěděl, prý v tomhle místě zkratku nikdy nepotřeboval.